

FJALIMI I DIPLOMIT

Përshendetje dhe mirëse keni ardhur në festën tonë!

Ndjemmi të lumtur, që ndodhemi sot këtu përball jush dhe sigurisht falë jush. Nuk është e vështirë të dallojmë gëzimin, që rrëzëllen në fytyrat e prindërve dhe mësuesve tanë, tek na shohin ne, fëmijët e tyre, se sa jemi rritur e formuar në fund të këtij cikli të plotë edukativo – mësimor dhe jemi bërë gati, tashmë, për tu përballur me sfidat e reja që na presin.

Kam pyetur gjithmonë veten, se përse amerikanët duhet të kenë një ditë të veçantë falenderimesh, kur mund t'i shprehin ato në momentin e caktuar? Por, sot po e kuptoj, se ndonjëherë, edhe gabojmë dhe nuk jemi atje në kohën e duhur për t'i shprehur atyre, që e meritojnë, mirënjohjen dhe dashamirësinë tonë karshi tyre. E kur më mirë se sa sot mund të gjendej moment më i përshtatshëm për të thënë fjalët e munguara, për t'i treguar atyre që duam dhe vlerësojmë se sa të çmuar janë për ne?

Së pari, do të donim të falenderonim ata njerëz, që e bëjnë jetën tonë të mos e humbas kurrë kuptimin e saj. Dhe nëse jeta e merr kuptimin nga dashuria, atëherë ju falenderoj për dashurinë tuaj, më të vërtetën në botë. Vetëm njerëz si ju dinë ta ndiejnë mërzinë dhe gëzimin tonë më shumë se sa e ndiejmë dhe ne vetë. Kjo, jo dhe aq se jemi të lidhur prej gjakut, por më shumë se jemi të lidhur prej shpirtit.

Kjo përshendetje ishte, padyshim, për më të shtrenjtë, prindërit tanë, për familjet tona.
Faleminderit!

Do të donim të falenderonim, gjithashtu, të gjithë ata njerëz, të cilët punuan me ne dhe për ne gjatë këtyre tre viteve. Është e vështirë të shprehim me pak fjalë gjithë mirënjohjen ndaj jush. Por, ne kemi mësuar, se s'ka rëndësi të flasim me fjalë shumë të mëdha për të shprehur ato, që ndiejmë. Mjaftojnë fjalët e vogla, por me dashuri të madhe. Ju mësuesit tanë jeni thjesht si një qiri: shkriheni vetë, për të ndriçuar të tjerët.

Faleminderit për dritën e diturisë dhe edukatës, që keni përçuar te ne edhe në ditët tuaja më të vështira!

Tashmë, shkolla e mesme mbaroi dhe ne jemi më pranë një tjetër shkolle, asaj të jetës. Ndryshimi mes të dyjave qëndron në faktin, se këtu në shkollë mësojmë dhe pastaj testohemi, kurse në jetë, testohemi dhe më pas mësojmë. Ironike! Por, ne jemi të vetëdijshëm, se në jetë do të hasim edhe vështirësi. E megjithatë, për të arritur suksesin, do të thotë të jemi të aftë të kalojmë nga një dështim në tjetrin, pa e humbur entuziazmin. Gjithçka e kemi vetë në dorë e nëse mendojmë, se shansi nuk po na troket, atëherë duhet ta ndërtojmë vetë një derë...

E gjitha nis me një ëndërr. Nëse i shtojmë besimin, do të shndërrohet në bindje. Po i shtuam veprimin, do të bëhet pjesë e jetës e jetës sonë. Po i shtuam këmbënguljen, bëhet një objektiv

në horizont. Nëse i shtojmë durim dhe kohë, atëhere të jeni të sigurtë, se ëndrra do të bëhet realitet...

Faleminderit!

K.K